

vedtagen ved 2den Behandling, og jeg tror, at dersom Ordene nu gaa ud, vil der i visse Tilfælde kunne finde en Misforstaaelse Sted. Dette er jo imidlertid kun en mindre vigtig Sag. Derimod maa jeg for mit Bedkommende bestemt fraraade at vedtage Endringsforslaget under Nr. 13 til en ny Affattelse af første Del af § 11. Dette er ikke en simpel Omfkrivning, men Forslaget gaar ud paa en væsentlig Realitetsforandring. Efter dette Forslag skal nemlig den Omstændighed, at Kreatur findes paa Veien, enten løst eller tvoret, uden videre være en Politiforøelse, og jeg siger, at det er en saa streng Regel, at jeg ikke kan være med til at vedtage den; denne Regel er navnlig saa streng i Forhold til den nu gjældende Lovgivning om Veifreden, at jeg er aldeles overbevist om, at man ikke behøver at gaa saa vidt. Den nu gjældende Veifredsbestemmelse for løsgaaende Kreaturer er nemlig, for Tiden den, at Kreaturet skal optages, og at det da koster 16 Sk., men nu vil man gaa bort fra denne Bestemmelse og i Stedet derfor vedtage en Bestemmelse, hvorefter man, saasnart Ens Kreatur er kommet løs paa Veien, risikerer at faae en Politiføyning, og dette, finder jeg, er at gaa alt for vidt. Det forekommer mig, at vi ere gaaede tilstrækkelig vidt, naar vi ved 2den Behandling have vedtaget, at et Kreatur, naar det findes paa Veien, kan optages, og da skal være de samme Ufredsbøder underkastet, som ere paalagte for Brud paa Markfreden. Dette forekommer mig at være Alt, hvad der med Rimelighed kan forlanges. Efter hvad der nu er passeret med Endringsforslaget til § 9, skal jeg imidlertid ikke sige Mere om § 11, thi jeg maa naturligvis antage, at Landsthinget, naar det er dets Mening, at vi skulle have saa strenge Bestemmelser som den, der findes i § 9, ogsaa antager, at Bestemmelserne i § 11 bør være saa strenge.

Ogenbøll: Med Hensyn til § 11 ser jeg, at Udvalgets Flertal er blevet staaende

ved den Redaktion, som denne Paragraf fik ved Sagens 2den Behandling, og jeg maa derfor tillade mig et Par Bemærkninger ogsaa med Hensyn til det, den sidste ærede Taler yttrede. Det vil jo erindres, at der i de forskjellige Poster i § 11 skjælnes meget nøagtigt mellem selve Veien og Veiens Terrain; det er to Ting, som bestemt holdes ude fra hinanden. Naar der nu i det 4de Stykke i § 11 staar: „naar de findes tvorede eller græssende under Bevogtning paa det til Veien hørende Terrain“, og dette altsaa er strafbart, saa fremgaar deraf, hvad jeg allerede udtalte ved Sagens 2den Behandling, at de Kreaturer, der græsse ude under Bevogtning paa Veiens Terrain, ikke komme ind under Lovens Straf, og det er formodentlig ogsaa derfor, at det ærede Udvalg har foreslaaet, at disse Ord „under Bevogtning“ skulle udgaa. Men derefter findes der i det følgende Stykke en Ukorrektthed, som heller ikke er heldig. Der staar nemlig her: „naar de findes tvorede saa nær ved Veien, at de kunne naae ind paa denne“. Dette er jo ogsaa foreslaaet rettet ved Mindretallets Forslag, idet jo Meningen, ikke er den, at Kreaturerne kunne naae ind paa Veien, men Meningen er derimod den, at de kunne naae ind paa det til Veien hørende Terrain, og der er jo en væsentlig Forskjel herpaa. Det Tilfælde, hvortil der sigtes, er, at de staa tvorede inde paa Marken, men gaa ned i Veigrøften eller ind paa Døsseringen, men efter den 4de Bestemmelse kunne de kun optages, naar de kunne naae ind paa selve Veien; og dette kan jo ikke være Meningen. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 13 maa jeg i Modsetning til den sidste ærede Taler anbefale dette Forslag. Den Frygt, han yttrede for, at denne Bestemmelse vilde være for streng, kan jeg ikke dele, fordi Bøderne jo kunne sættes saa lavt, som man vil. Men hvad der for mig er Hovedsagen og Grunden til, at jeg — naar jeg skal tale fra et Politimesterstandpunkt — med Fornøielse tager mod denne Forandring, er, at den vil gjøre Veifredsbe-